

Vietnam Journal of Catalysis and Adsorption Tạp chí xúc tác và hấp phụ Việt Nam

https://chemeng.hust.edu.vn/jca/

Nghiên cứu chế tạo vật liệu quang xúc tác đa oxit chứa CeO₂/La₂O₃ từ quặng đất hiếm Việt Nam xử lý ô nhiễm amoni, photphat và vi khuẩn trong nước sông Tô Lịch

Study on preparation of multi-oxide photocatalysts containing CeO_2/La_2O_3 from Vietnamese rare earths to treat ammonium, phosphate and bacterial contamination in To Lich river water

Nguyễn Thị Nhàn¹, Hà Phương Long¹, Nguyễn Thị Thu An¹, Vũ Duy Hiển¹, Đào Ngọc Nhiệm², Đặng Thị Thơm³, Phan Đỗ Hùng³, Phạm Văn Thiêm⁴, Cao Đình Thanh⁵, Nguyễn Huy Cường⁵, Nguyễn Đình Tuyến^{1*}

¹Viện Hóa học, Viện Hàn lâm Khoa học và Công nghệ Việt Nam, Việt Nam
²Viện Khoa học Vật liệu, Viện Hàn lâm Khoa học và Công nghệ Việt Nam, Hà Nội, Việt Nam
³Viện Công Nghệ môi trường, Viện Hàn lâm Khoa học và Công nghệ Việt Nam, Hà Nội, Việt Nam
⁴Trường Đại học Bách khoa Hà Nội, Hà Nội, Việt Nam
⁵Viện Công nghệ Xạ hiếm, Hà Nội, Việt Nam
*Email: tuyenndvast@gmail.com

ARTICLE INFO

Received: 15/5/2021 Accepted: 15/7/2021 Published: 15/10/2021

Keywords:

Rare earth oxides/ Antibacteria/ Vibrio Parahaemolyticus, *Staphylococcus aureus/*Multi oxide photocatalysts.

ABSTRACT

An integrated new method using multi-oxide photocatalyst materials to treat ammonium and phosphate while killing pathogenic microorganisms in poluttion water. This new method involves the simultaneous use of two types of materials: multi-oxides photocatalyst materials ZnO-MgO-TiO2 (MOX) activated under sunlight, forming free radicals hydroxyl/ superoxide to oxidize and kill pathogenic bacteria and fungi. Multi-metallic oxides were modified with rare earth oxides CeO₂/La₂O₃ (DLQDH) to enhance the removal activity of ammonium and phosphate by crystallization process MgNH₄PO₄ (MAP). The material samples were characterized by XRD, SEM, UV-Vis, FTIR, EDX, XRF...and evaluated the ability to simultaneously removal of ammonium and phosphate, killing typical bacterial strains (Vibrio parahaemolyticus (VP), Staphylococcus aureus (XSA), E. coli - Coliform (EC) present in To Lich river water under sunlight irradation. Ammonium, phosphate removal capacity and bactericidal efficiency results showed that these integration method has potential for practical applications to treat pollution water in the To Lich River as well as other wastewater or agriculture water sources contaminated with ammonium, phosphate and pathogenic microorganisms.

Giới thiệu chung

Xử lý ô nhiễm môi trường nước nước thải sinh hoạt, nước ao, hồ trên thế giới cũng như nguồn nước cấp

cho canh tác nông nghiệp và đặc biệt là nước sông Tô lịch ở Hà Nội hiện nay vẫn tồn tại những khó khăn chưa được giải quyết hiệu quả về mặt kinh tế và kỹ thuật công nghệ [1]. Trong đó khó khăn nổi bật là tìm ra giải pháp công nghệ phù hợp để xử lý amoni, photphat nguồn gốc gây ra hiện tượng phú dưởng bùng phát tảo độc và các vi khuẩn, nấm gây bệnh, làm sạch và cải thiện môi trường nước và không khí [2-14]. Amoni, photphat, sunphuahydro, mercaptan, các hợp chất hữu cơ bán phân hủy, các chất khí bay hơi trong môi trường nước là các sản phẩm phân hủy vi sinh vật của loại chất thải có nguồn gốc hydrocacbon phát thải các hoạt động đời sống. Đặc biệt amoni và photphat và các vi khuẩn gây bệnh là tác nhân gây ô nhiễm nghiêm trọng đến môi trường sống, đất, nước và không khí cần xử lý và chuyển thành các dạng không độc hai. Hiện nay có nhiều phương pháp xử lý amoni và photphat trong nước như dùng các công nghệ oxy hóa, hấp phụ, hấp thụ, lọc, có hỗ trợ siêu âm và tạo vi bọt [2-11], thông dụng là sử dụng công nghệ sinh học dùng các chủng vi sinh vật chuyển hóa làm sạch các ô nhiễm amoni, photphat, vi khuẩn gây bệnh [12-18]. Tuy nhiên các phương pháp trên chưa đủ hiệu quả, tốc độ chậm, gía thành cao đã hạn chế khả năng ứng dụng trên thực tế. Một phương pháp mới tích hợp sử dụng các vật liệu quang xúc tác đa oxit compozit để xử lý amoni và photphat đồng thời diệt các vi sinh vật gây bệnh là một giải pháp có tính khả thi để phát triển một công nghệ mới trong xử lý các nguồn nước ô nhiễm tại các thành phố, nguồn nước cấp cho canh tác nông nghiệp tại Việt Nam. Phương pháp mới này bao gồm sử dụng tích hợp đồng thời 02 loại vật liệu chứa MgO : Vật liệu thứ nhất là quang xúc tác composit gồm các khoáng sét tự nhiên biến tính bởi các đa oxit kim loại có bổ sung các oxit đất hiếm CeO2/La2O3 (DLQDH) để tăng cường hoạt lực loại bỏ amoni và photphat dạng vô cơ dựa trên cơ sở quá trình kết tinh MgNH4PO4 (MAP) [4,16]; Vật liệu thứ hai là vật liệu quang xúc tác đa oxit ZnO-MgO-TiO2 (MOX) dạng huyền phù hoạt tính dưới ánh sáng mặt trời, hình thành các gốc tư do hydroxyl/ superoxide để oxy hóa khử chuyển hóa amoni thành các dạng nitrogen NO2, NO3, N2 đồng thời diệt các vi khuẩn nấm mầm bệnh gây bệnh và phân hủy các hợp chất hữu cơ ô nhiễm.^[8,12] Trong nghiên cứu này chúng tôi trình bày một số kết quả nghiên cứu tổng hợp thủy nhiệt chế tạo vật liệu quang xúc tác mới trên cơ sở composit đa oxit MgO/ZnO/TiO₂ (MOX) và vật liệu biến tính bằng phân tán các hạt nano oxit CeO2/La2O3trên các khoáng sét thiên nhiên diatomit /dolomit (DLQDH). Các oxit CeO₂/La₂O₃ được tinh chế từ quặng đất hiếm nhẹ Việt Nam tại Đông Pao, Lào Cai với hàm lượng tổng oxit

đất hiếm TREO khoảng 85 % là một nguồn khoáng sản quí sẵn có đã và đang được nghiên cứu phát triển mạnh mẽ ứng dụng trong công nghiệp, nông nghiệp và xử lý môi trường trong những năm gần đây [8,15]. Sự khác biệt ở công nghệ mới này là sự tích hợp đồng thời 2 loại vật liệu đa chức năng để xử lý loại bỏ đồng thời các ô nhiễm Amoni (NH3-N), photphat (PO43-), sunphua hydro (H2S), các chất hữu cơ và vi sinh vật gây bệnh dưới tác dụng ánh sáng mặt trời. Các cơ sở khoa học của giải pháp này như sau: Khi phân tán các loại vật liệu quang xúc tác MOX và DLQDH trong nước ô nhiễm sẽ xảy ra đồng thời các quá trình: hấp phụkết tinh-phản ứng quang xúc tác oxy hóa-khử. Amoni (NH₃-N) và photphat (PO₄³⁻) được hấp phụ trên bề mặt các vật liệu DLQDH-MOX chứa Mg2+ và kết tinh thành MgNH4PO4.6H2O (struvite MAP) [4].

$Mg^2 + NH4^+ + PO4^{3-} + 6H_2O \rightarrow MgNH4PO4.6H_2O$

Quá trình kết tinh MAP loại bỏ đồng thời amoni và photphat chủ yếu xảy ra trên DLQDH, sẽ được kích hoạt và tăng cường tốc độ kêt tinh struvite bởi các tâm nano oxit đất hiếm CeO2/La2O3 tác động như là các tâm tạo mầm tinh thể (seeds) [8,12,15]. Dưới tác dụng của ánh sáng trên bề mặt các hạt vật liệu MOX -DLQDH cũng sẽ xảy ra quá trình quang xúc tác oxi hóa amoni thành NO2, NO3 [4,15]. hoặc khử chọn lọc amoni thành N2..Vật liệu quang xúc tác đa oxit MOX được thiết kế tối ưu sẽ hoạt hóa tạo các gốc tự do (ROS) diệt tế bào vi khuẩn đồng thời oxy hóa phân hủy các sunphua hydro, các chất hữu cơ ô nhiễm trong nước. Dựa trên cơ sở khoa học trên chúng tôi nghiên cứu tổng hợp hệ hai vật liệu xúc tác này và đánh giá khả năng đồng thời xử lý amoni photphat, diệt các chủng vi khuẩn điển hình (vi khuẩn Vibrioparaha emolyticus (VP), Staphylococcus aureus (XSA), E. coli - Coliform) có trong nước sông Tô lịch dưới ánh sáng mặt trời. Kết quả cho thấy sự tích hợp 2 loại vật liệu quang xúc tác đa năng có triển vọng ứng dụng thực tiễn để xử lý ô nhiễm nước sông Tô lịch cũng như các nguồn nước thải, nước cấp cho canh tác nông nghiệp khác nhiễm amoni, photphat và vi sinh vật gây bệnh. Vật liệu quang xúc tác đa năng thân thiện môi trường, giá thành thấp, không gây độc cho thủy sinh, tận dụng nguồn năng lượng ánh sáng mặt trời phù hợp với điều kiên Viêt Nam.

Thực nghiệm và phương pháp nghiên cứu

Hóa chất

Các hóa chất thương mại được sử dụng trong thực nghiệm mà không cần xử lý gồm: Titan dioxit (KA100, 98 %, Korea), Natri Hiđroxit (NaOH, 98 % China), Magie dioxit (MgO₂, 98 %, China), Kẽm dioxit (ZnO₂, 95 %, Việt Nam), Đồng sunphat pentahydrate (CuSO4.5H₂O, China), Bentonit/Diatomit/Dolomit (Việt Nam), Oxit đất hiếm tinh chế Xeri dioxit/ Lantan oxit (CeO₂/La₂O₃, với TREO = 86 %, Phòng Vô cơ, Viện Khoa học Vật liệu VAST, Việt Nam). Nguồn nước ô nhiễm sông Tô Lịch được lấy trực tiếp từ một số vị trí từ cầu Nghĩa Đô tới Ngã Tư Sở, Hà Nội vào thời gian tháng 5 -2020.

Tổng hợp vật liệu quang xúc tác

Tổng hợp vật liệu TiO2-MgO-/ZnO (MOX)

Vật liệu đa oxit TiO2-MgO-ZnO được tổng hợp theo phương pháp hồi lưu thủy nhiệt như sau: 292 g NaOH cho vào 730 ml nước cất, cho thêm 29,7 g hỗn hợp rắn theo tỉ lệ TiO2:MgO:ZnO = 3:2:1, siêu âm hỗn hợp trên trong 1 giờ. Tiếp theo chuyển hỗn hợp vào bình cầu cổ nhám nối sinh hàn hồi lưu, đun nóng hỗn hợp và giữ nhiệt độ 115 °C trong 24 giờ. Hỗn hợp sau phản ứng đem lọc, rửa nhiều lần bằng nước cất đến pH = 7, phần rắn thu được sấy ở nhiệt độ 150 °C trong 3 giờ, nung ở 450 °C trong 6 giờ. Sản phẩm dạng bột trắng thu được ký hiệu là MOX.

Tổng hợp vật liệu hấp phụ kết tinh MAP (DLQDH)

DLQDH được tổng hợp theo phương pháp hồi lưu thủy nhiệt như sau: 25 g NaOH cho vào 500 ml nước cất, khuấy 30 phút thu được hỗn hợp trong suốt. Sau đó cho thêm: 15 g vật liệu MOX (TiO₂/MgO/ZnO), 35 g dolomit, 55 g diatomit và 1 g oxit đất hiếm tinh chế (La₂O₃/CeO₂), siêu âm hỗn hợp trên trong 1 h. Tiếp theo chuyển hỗn hợp vào bình cầu cổ nhám 1000 ml và lắp sinh hàn hồi lưu, đun nóng hỗn hợp và giữ ổn định nhiệt 110 °C trong 24 h. Hỗn hợp sau phản ứng đem lọc, rửa nhiều lần bằng nước cất đến pH = 7 trước khi đem sấy ở nhiệt độ 150 °C trong 3 giờ. Sản phẩm dạng bột trắng thu được ký hiệu là DLQDH.

Đặc trưng vật **l**iệu

Vật liệu được đặc trưng bằng phổ hồng ngoại (IR) đo trên máy Impact-410 (Đức) tại Viện Hóa học, Viện Hàn lâm KHCNVN. Phương pháp nhiễu xạ tia X (XRD), được đo trên máy Shimadzu XRD-6100 với tia phát xạ CuKα có bước sóng 1,5417 Å tại Khoa Hóa học, Trường Đại học Khoa học Tự Nhiên – ĐHQG Hà Nội. Phổ tán xạ năng lương tia X (EDX), XRF được đo trên máy Jeol-JMS 6490 tai Viên Khoa học Vật liệu. Phương pháp đẳng nhiệt hấp phụ-giải hấp phụ N2 (BET) đo tại Viện Hóa học, Viện Hàn lâm Khoa học và Công nghệ Việt Nam. Ảnh hiển vi điện tử truyền qua phân giải cao (HRTEM) được đo bằng máy H-7500 (HITACHI, Nhật Bản tại Viện Khoa học Vật liệu Viện Hàn lâm KHCNVN. Phổ hấp thụ electron UV-Vis của mẫu được đo trên máy GBC Instrument-2885 trong vùng bước sóng từ 200-800 nm (Phòng Hóa lý bề mặt, Viện Hóa học, Viện Hàn lâm KHCNVN). Phân tích xác định nồng độ các nguyên tố đất hiếm trong vật liệu bằng thiết bị quang phổ phát xạ cao tần ICP-OES Spectrometer tại Liên Đoàn Địa chất Xạ - Hiếm, Bộ Tài nguyên môi trường.

Thực nghiệm đánh giá khả năng hấp phụ và hoạt tín h quang của vật liệu xử lý amoni và photphat trong dung dịch nước sông Tô Lịch

 - Vị trí lấy mẫu nước sông Tô Lịch: nước sông Tô Lịch được lấy ở lối xuống điểm đầu sông tại gần cầu T11 đường Bưởi, phường Nghĩa Đô, Quận Cầu Giấy, Hà Nội, tháng 5/2020.

- Xử lý mẫu nước sông Tô Lịch: Nước sông được xử lý tách cặn bằng lọc qua giấy lọc băng xanh để loại bỏ các cặn hữu cơ lư lửng và được bảo quản trong tủ lạnh 2 °C.

- *Thực hiện thí nghiệm*: Cân 30 mg vật liệu MOX và 30 mg DLQDH cho vào cốc thủy tinh (500ml) chứa 300 ml nước sông Tô Lịch, khuấy với tốc độ 500 rpm trong 15 phút. Sau đó để yên hỗn hợp và lấy mẫu phân tích theo thời gian từ 24 h và 48 h trên máy đo quang UV-Vis. Với trường hợp quang xúc tác, dùng đèn UV Kosmetic Brauner Typ-826 để chiếu sáng cường độ sáng 880 μw/cm². Xác định nồng độ amoni bằng phương pháp TCVN-6179-1:1996, bước sóng 666 nm và nồng độ photphat bằng phương pháp TCVN-6202-2008 bước sóng 735 nm.

Thực nghiệm đánh giá hiệu suất xử lý vi khuẩn bằng phương pháp Nissui

Thí nghiệm quang hóa bằng đèn giả ánh sáng mặt trời Đưa 1 ml dung dịch chứa vi khuẩn đưa lên đĩa dry compact, ủ trong tủ ấm tại nhiệt độ 25°C trong 24 giờ, sau đó lấy đĩa ra và xác định số lượng khuẩn lạc mọc ở trên mặt đĩa. Hiệu suất ức chế vi khuẩn tính

Co-Ct

theo công thức X = *Co*, (%), trong đó: Co là số lượng khuẩn lạc ban đầu hiển thị trên đĩa XSA, VP tương ứng; Ct là số lượng khuẩn lạc sau thời gian xử lý (t). Việc xác định khuản lạc Vi khuẩn Staphylococcus aureus (XSA)/Vibrio parahaemolyticus (VP) trên đĩa Compact dry theo phương pháp Nissui đã dùng phần mềm chuyên dụng BACTLAB, thực hiện tại Phòng Vật liệu tiên tiến, Viện Hóa học, VAST.

Kết quả và thảo luận

Các đặc trưng vật liệu XRD và FT-IR

Cấu trúc tinh thể của MOX và DLQDH được xác định bằng phân tích nhiễu xạ (XRD). Các biểu đồ nhiễu xạ (hình 2) của vật liệu cho thấy anatase pha của TiO₂ tương ứng với các cực đại ở $2\theta = 25,3^{\circ} 37,9^{\circ}, 47,8^{\circ}, 54,5^{\circ}, 55^{\circ}, 62,5^{\circ}, 69^{\circ}, 70^{\circ}, 75^{\circ} và 82^{\circ}. Ngoài ra, các đỉnh nhiễu xạ đặc trưng của cấu trúc ZnO quan sát được vào khoảng <math>2\theta = 31,7^{\circ}, 34,5^{\circ}, 36,3^{\circ}, 47,5^{\circ}, 56^{\circ}$ và 62,7°. Tương tự, nhiễu xạ ở 36,7°, 42,71° và 62,0° được phát hiện và quy cho cấu trúc MgO [6,12]. Đối với mẫu DLQDH cũng tồn tại các pic nhiễu xạ đặc trưng như ở mẫu MOX với cường độ thấp hơn, đồng thời xuất hiện thêm các pic $30^{\circ}, 28^{\circ}$ và 48° . đặc trưng cho các oxit CaO, SiO₂ [8,15].

Hình 1 cho thấy phổ FTIR của MOX và DLQDH tinh khiết được ghi lại trong khoảng từ 500 đến 4000 cm⁻¹. Các dải ở 667, 654, 604 và 543 cm⁻¹ đã được quan sát

và dao động ở những vùng này là điển hình của cấu trúc anatase TiO², khoảng 545 cm⁻¹ đã được phát hiện do sự hiện diện của liên kết Zn-O [34].

Hơn nữa, một dải ở 667 cm⁻¹ xác nhận sự hiện diện của dao động MgO mặt khác do sự tồn tại của chất mang diatomit/dolomit nên trên phổ xuất hiện nhóm pic tại dải 1430 cm⁻¹ [12] mặc dù hàm lượng CeO₂ và La₂O₃ rất thấp nhưng có thể vẫn nhận thấy đặc trưng các oxit này tại dải ~557 cm⁻¹ và ~600 cm⁻¹ [8,15].

XRF và SEM

Thành phần nguyên tố các mẫu MOX và DLQDH được phân tích bằng phương pháp XRF (hình 3). Thành phần nguyên tố của mẫu vật liệu được tổng hợp qua quá trình thủy nhiệt với hàm lượng MgO khá cao ở cả hai mẫu và hàm lượng nhỏ các tâm oxit đất hiếm là phù hợp với mục đích điều khiển cấu trúc vật liệu nhằm tăng cường hoạt tính quang xúc tác và tạo các mầm kích hoạt quá trình kết tinh struvite MAP để xử lý amoni và phophat cũng như quang oxi hóa diệt vi sinh vật.

Ảnh SEM (hình 4) tại cùng độ phân giải của hai mẫu cho thấy quá trình thủy nhiệt ở môi trường kiềm đã biến tính thay đổi làm bề mặt hạt composit đồng nhất hơn, có thể bộc lộ nhiều hơn các tâm MgO và CeO₂/La₂O₃ ở mẫu DLQDH so với mẫu MOX, vì vậy đã làm tăng nhanh đồng thời các quá trình hấp phụ-kết tinh-phản ứng oxi hóa trên bề mặt hạt.

https://doi.org/10.51316/jca.2021.141 376

Hình 3: Phổ XRF của vật liệu A-MOX và B-DLQDH Bảng 1: Kết quả thành phần hóa học mẫu MOX và DLQDH (theo XRF)

Thành phần (%)	0	Mg	Ti	Si	Al	Ca	Zn	Zr	Sr	Ce	La
MOX	38,54	25,98	28,31	0,81	-	0,13	3,36	0,10	-	-	-
DLQDH	36,38	12,50	3,02	30,60	0,53	14,47	-	-	-	0,31	0,16

Hình 4: Ảnh SEM của vật liệu: A-MOX; B-DLQDH

UV-Vis

Từ kết quả phổ UV-Vis của các mẫu bột vật liệu trên hình 5 có thể xác định giá trị bước sóng tới hạn Λ_{max} và từ đó tính được mức năng lượng vùng cấm Eg tương ứng của các mẫu vật liệu MOX và DLQDH theo phương trình Eg =1239,8/ λ_{max} (bảng 2). Mặc dù bước sóng tới hạn λ_{max} (DLQDH) lớn hơn λ_{max} (MOX) và sự hấp thụ ánh sáng dịch chuyển về vùng nhìn thấy nhưng cường độ hấp thụ ánh sáng của mẫu MOX lại cao hơn nhiều so với DLQDH cho nên hoạt tính quang xúc tác cao hơn.

Bảng 2: Bước sóng tới hạn và năng lượng Eg của vật liệu

Mẫu vật liệu	λ _{max} , nm	Eg, eV
МОХ	390	3,17
DLQDH	430	2,88

Hình 5: Phổ UV-Vis rắn của vật liệu MOX và DLQDH

Kết quả đánh giá khả năng xử lý amonivà photphat trong nước sông Tô Lịch

Nguồn nước sông Tô Lịch, như là một nguồn nước ô nhiễm điển hình, được lấy trực tiếp từ một số vị trí thuộc lưu vực sông Tô Lịch.

Bảng 3: Hằng số tốc độ phản ứng trung bình xử lý amoni và photphat trong nước sông Tô Lịch (h⁻¹)

Hằng số tốc độ phản	MOX-Không		DL-QDH-Không	DL-QDH-Quang	
ứng trung bình	Quang	MOX-Qualig	Quang		
k1 (Amoni), h ⁻¹	0,0233	0,0301	0,0551	0,0795	
k2 (Photphat), h ⁻¹	0,0426	0,0335	0,0395	0,0337	

Tên vật liệu	Co (ppm)	V(I)	m(g)	C, ppm (24 h)	C,ppm (48 h)	q(24 h)	q(48 h)
MOX-Khong Quang	25	0,3	0,03	12,75	10,25	122,5	147,5
MOX-Quang	25	0,3	0,03	10,75	7,5	142,5	175
DL-QDH-Khong Quang	25	0,3	0,03	4,75	3,5	202,5	215
DL-QDH-Quang	25	0,3	0,03	2,25	1,5	227,5	235

Bảng 4: Dung lượng xử lý amoni trong nước sông Tô Lịch (q, mg/g)

Hình 7: Hoạt tính xử lý amoni (A) và photphat (B) nước sông Tô Lịch, lượng vật liệu 30 mg, thể tích dung dịch 100 ml, cường độ sáng 880 µw/cm²

Hình 8: Hoạt tính xử lý amoni (A) và photphat (B) nước sông Tô Lịch, lượng vật liệu 30 mg, thể tích dung dịch 100 ml, cường độ sáng 880 µw/cm²

Tên vật liệu	Co (ppm)	V(I)	m(g)	C, ppm (24 h)	C, ppm (48 h)	q(24 h)	q(48 h)
MOX-Khong Quang	15	0,3	0,03	7,25	5	77,5	100
MOX-Quang	15	0,3	0,03	10	6,25	50	87,5
DL-QDH-Khong Quang	15	0,3	0,03	7,5	6,25	75	87,5
DL-QDH-Quang	15	0,3	0,03	8,75	8	62,5	70,0

Bảng 5: Dung lượng xử lý photphat nước sông Tô Lịch (mg/g)

Ở đây chúng tôi trình bày các kết quả nghiên cứu trên nước sông lấy tại khu vực cầu Nghĩa Đô - Cầu Giấy, Hà Nội để đánh giá khả năng xử lý amoni và photphat trên hệ vật liệu MOX –DLQDH. Hoạt tính và dung lượng xử lý các dạng amoni và photphat (gồm tổng cộng quá trình hấp phụ-kết tinh-phản ứng oxi hóa) trên hệ vật liệu MOX–DLQDH được trình bày ở các hình 7, 8, bảng 2 và 3.

Từ kết quả hình 7, 8 và bảng 2, 3 có thể nhận thấy rằng: dung lượng xử lý amoni photphat của vật liệu MOX, DLQDH trong trường hợp chiếu sáng và không chiếu sáng tại các thời gian phản ứng thay đổi không tuyến tính, là do tồn tại đồng thời các tương tác phức tạp lên quan tới tác dụng của ánh sáng tới độ tan thuận nghịch của tinh thể MAP.^[5,11,12] Trong cấu trúc của vật liệu mặc dù mật độ các tâm MgO thấp hơn nhưng do DLQDH có thành phần CeO₂/La₂O₃ nên ngoài quá trình hấp phụ và quang xúc tác, trên vật liệu này xảy ra chủ yếu là quá trình kết tinh struvite MAP. Chính vì vậy nồng độ amoni và photphat trong nước trên với mẫu DLQDH giảm mạnh. Xét hiệu suất xử lý cuối cùng thì dung lượng xử lý amoni (235 mg/g), photphat (100 mg/g) của hệ DLQDH-MOX là cao hơn hẳn so với các loại vật liệu thông dụng zeolit, thanh hoạt tính...[5,9,11,12]. Kết quả xác định amoni, photphat, COD cũng như mật độ vi khuẩn *E. coli* trước và sau khi xử lý được trình bày trên bảng 5.

Bảng 5: Các chỉ tiêu trong nước sông Tô Lịch trước và sau xử lý của vật liệu MOX/DLQDH

Chỉ tiêu	N-NH3 (mg/l)	PO4 (mg/l)	COD (mg/l)	<i>E. coli</i> (CFU/100ml)
Trước xử lý	25	15	133,9	320
Sau xử lý	1,5	6,25	40,2	10

Kết quả xử lý vi khuẩn Staphylococcus a ureus (XSA), Vibrio parahaemolyticus (VP) và E. coli (EC)

oxyclorua đồng, không trình bày ở đây). Các kết quả được thể hiện ở hình 9, 10, 11 và các biểu đồ 12 và 13.

Hệ vật liệu MOX-DLQDH được sử dụng đánh giá khả năng diệt khuẩn nước sông Tô Lịch (có so sánh với các chất diệt khuẩn *Virkon S*, KMnO4, hydroperoxit, Mật đô vi khuẩn XSA, VP và EC trước và sau khi xử lý theo phương pháp Nissui

Hình 9: Mật độ của vi khuẩn XSA khi được xử lý bằng vật liệu MOX và DLQDH: Mật độ vi khuẩn XSA ban đầu trong dung dịch nhiễm khuẩn (E1), 100 mg vật liệu MOX/100 ml nước nhiễm khuẩn-Không chiếu sáng (B1), 100 mg vật liệu MOX/100 ml nước nhiễm khuẩn-Chiếu sáng (B3); 100 mg vật liệu DLQDH/100 ml nước nhiễm khuẩn-Không chiếu sáng (B2), 100 mg vật liệu DLQDH/100 ml nước nhiễm khuẩn-Chiếu sáng (B4). Cường độ sáng 880 µw/cm²

Hình 10: Mật độ của vi khuẩn VP được xử lý bằng vật liệu MOX: Mật độ vi khuẩn trong các mẫu: Mẫu ban đầu dung dịch nhiễm khuẩn (E4), 100 mg vật liệu MOX/100 ml nước nhiễm khuẩn - Chiếu sáng (D3); 100 mg vật liệu DLQDH/100 ml nước nhiễm khuẩn - Không chiếu sáng (P2), 100 mg vật liệu DLQDH/100 ml nước nhiễm khuẩn - Chiếu sáng 880 µw/cm²

Hình 11: Mật độ của vi khuẩn EC trước và sau khi được xử lý bằng 100 mg vật liệu MOX/100 ml nước nhiễm khuẩn -(Không chiếu sáng)

Hiệu suất ức chế vi khuẩn của vật liệu quang MOX và DLQDH

Hình 12: Hiệu suất ức chế VP trên vật liệu MOX và DLQDH: Mật độ vi khuẩn dung dịch trước xử lý (E4); 100 ml E4 + 100 mg MOX-Không chiếu sáng (D1); 100 ml E4 + 100 mg MOX-Chiếu sáng (D3); 100 ml E4 + 100 mg DLQDH-Không chiếu sáng (P2); 100 ml E4 + 100 mg DLQDH-Chiếu sáng (D4)

Hình 13: Hiệu suất ức chế XSA trên vật liệu MOX và DLQDH: Mật độ vi khuẩn dung dịch trước xử lý (E4); 100 ml E4 + 100 mg MOX-Không chiếu sáng (B1); 100 ml E4 + 100 mg MOX-Chiếu sáng (B3); 100 ml E4 + 100 mg DLQDH-Không chiếu sáng (B2); 100 ml E4 + 100 mg DLQDH-Chiếu sáng (B4)

Từ các kết quả nghiên cứu đánh giá hiệu suất xử lý vi khuẩn (*VP*), (XSA) trên các hình 9,10,11, 12 và 13 cho

thấy mẫu vật liệu quang xúc tác DLQDH và MOX đều thể hiện hiệu suất xử lý vi sinh vật trong môi trường nước sông Tô Lịch cao hơn một số chất sát khuẩn hiện hành (Virkon S, KMnO4, Oxyclorua đồng tại cùng liều lượng sử dụng (1000 mg/l) đạt 80 % trong thời gian 24 h có chiếu sáng ánh sáng mặt trời mô phỏng với cường độ sáng 880 µw/cm².

Kết luận

Đã tổng hợp thành công vật liệu quang xúc tác dạng nano composite đa oxit MOX và vật liệu DLQDH sử dụng nguồn oxit đất hiếm từ Đông Pao, Lào Cai Việt Nam bằng phương pháp thủy nhiệt dưới áp suất thường.

Vật liệu đa oxit có chứa quặng đất hiếm DLQDH có khả năng loại bỏ amoni và photphat trong nước sông Tô Lịch hiệu quả (với liều lượng 50mg/l đạt > 85%). Vật liệu quang xúc tác đa oxit kim loại MOX có khả năng diệt hầu hết các loại vi khuẩn gây bệnh vi khuẩn *Vibrio parahaemolyticus (VP), Staphylococcus aureus* (XSA), hiệu suất ức chế vi khuẩn của MOX đạt > 90% tại liều lượng 1000mg/l . Trường hợp có sử dụng ánh sáng mặt trời với hiệu ứng quang xúc tác thì khả năng xử lý amonium , photphat và vi khuẩn của vật liệu luôn cao hơn 25% so với không chiếu sáng.

Hệ vật liệu DLQDH-MOX có khả năng xử lý đồng thời các dạng ô nhiễm amoni, photphat và vi khuẩn cả khi chiếu sáng (ban ngày, có ánh sáng mặt trời) và không chiếu sáng (ban đêm), vì vậy có khả năng áp dụng thực tiễn cao.

Các kết quả trên đã mở ra một phương pháp mới dùng vật liệu quang xúc tác mới để xử lý ô nhiễm nước sông Tô Lịch cũng như các hồ ao và các nguồn nước khác cung cấp canh tác nông nghiệp.

Lời cám ơn

Nghiên cứu này được ủng hộ bởi Nhiệm vụ phát triển công nghệ cấp Viện Hàn lâm Khoa học và Công nghệ Việt Nam – mã số UDPTCN.06/19-21 - Viện Hàn lâm Khoa học và Công nghệ Việt Nam.

Tài liệu tham khảo

- 1. D. T. Dao, Journal of Mining and Earth Sciences, 58 1 (2017) 61-67.
- 2. K. Maduray & R. Parboosing, Biological Trace Element Research (2020). https://doi.org/10.1007/s12011-020-02414-2
- H. Shan J. P. Obbard, Appl. Microbiol Biotechnol, 57 (2011) 791-798. https://doi.org/10.1007/s00253-001-0835-1
- 4. A. Siciliano, C. Limonti, G. M. Curcio and Raffaele Molinari, Sustainability 12 (2020) 7538. https://doi.org/10.3390/su12187538
- P. Xia, X. Wang, X. Wang, J. S. Hao, W. J. Zhang, College of Environmental Science and Engineering, (2016). https://doi.org/10.1016/j.colsurfa.2016.05.101
- 6. B. Tansel, G. Lunn, O. Monje, Chemosphere 194 (2018) 504-514. https://doi.org/10.1016/j.chemosphere.2017.12.004
- K. S. Le Corre, E. Valsami-Jones, P. Hobbs, S.A. Parsons, Critical Reviews in Environmental Science and Technology 39 (2009) 433-477. https://doi.org/10.1080/10643380701640573
- L. M. Anaya-Esparza, E. Montalvo-González, N. González-Silva, M. D. Méndez-Robles, R. Romero-Toledo, E. M. Yahia and A. Pérez-Larios, Materials, 12 (2019) 698. https://doi.org/10.3390/ma12050698

- M. Shrimali, K. P. Singh, Environmental Pollution, 12 (2019) 351-359. https://doi.org/10.1016/S0269-7491(00)00147-0
- 10. H. Huang, C. Xu, W. Zhang., Bioresource Technology 102 (2011) 2523-2528. https://doi.org/10.1016/j.biortech.2010.11.054
- O. Eljamal, A. M. E. Khalil, Y. Sugihara, N. Matsunaga, Chemical Engineering Journal 293 (2016) 225-231. https://doi.org/10.1016/j.cej.2016.02.052
- Z. Liu, Q. Zhao, L. Wei, D. Wua and L Ma, J. Chem. Technol. Biotechnol 86 (2011) 1394-1398. https://doi.org/10.1002/jctb.2716
- W. J. Wang, H. P. Zhang, L. Zhang, H. Q. Wan, S. R. Zheng, Z. Y. Xu., A-Physicochem. Eng. Asp 469 (2015) 100-106. https://doi.org/10.1016/j.colsurfa.2015.01.002
- 14. L. Shu, P. Schneider, V. Jegatheesan, J. Johnson, Bioresoure Technology 97 (2006) 2211-2216. https://doi.org/10.1016/j.biortech.2005.11.005
- P. L. Ha, T. N. Nguyen, T. T. A. Nguyen, D. T. Cao, H. C. Nguyen, D. H. Nguyen, M. T. Vu, D. D. Tran, T. T. Nguyen, T. M. D. Tran, T. D. Hoang, D. T. Nguyen, Journal of science & technology 56 6 (2020) 213-219.
- E. Kirinovic, A. R. Leichtfuss, C. Navizaga. H. Zhang, J. D. S. Christus, and J. Baltrusaitis, ACS Sustainable Chem. Eng. 5 (2017) 1567-1577 https://doi.org/10.1021/acssuschemeng.6b02327
- 17. Z. Ganrot, G. Dave, E. Nilsson, Bioresoure Technology 98 (2007) 3112-3121. https://doi.org/10.1016/j.biortech.2006.10.038
- 18. Jeong-In, South Korea Patent KR101038540B1 2010.